

net i en »ung Pige«. Jeg vilde nu helst, vi gik bort baade fra »ung Pige«, som fra Tjenestepige, og brugte den fælles Benævnelse, Medhjælper. Idet alle unge Piger, der hjælper til i Huset, det være sig med at kniple, støve af, skure Gulv eller skruppe Gryder, saa er det dog en Hjælp for Husmoderen, og som saadan staar de lige.

T. J. skriver, at unge Piger vælger andre Veje end Huslighedens, men Grunden hertil finder jeg et andet Sted end T. J. I alle andre Fag kan Arbejde og Frihed inddeles i en bestemt Timeplan, men det kan de ikke i Hjemmene, hvor der er saa mange forskellige Krav. Og det er disse, vor Nutids-Ungdom vil uden om og ikke altid Husmoderens Uriemlighed. Dette at skulle tage et Arbejde op, saavel grovere som finere og udfylde de Krav, der stilles til en Kvinde i Hjemmet, giver en mere tvungen Plads, men naar saa den »unge Pige« en Gang gifter sig, bliver hun ikke fri for alle disse Krav, som hun løb fra som ung, hun kommer til at tage dem op.

Og nu giver jeg T. J. Ret, en saadan ung Pige er kun daarlig skikket til at blive Husmoder, og det bliver vel ogsaa disse Husmødre, der vanskelig kan holde Tjenestepige eller ung Pige, fordi de ikke har haft hverken Mod, Lyst eller Villie til at tage Arbejdet op, og af den Grund har de kun liden Forstand paa, hvilke Fordringer, de kan stille til en Medhjælper.

Til Slut kunde jeg have Lyst til at spørge de unge Piger, hvorfor har Eders Moder ikke lært Eder at være huslige og sparsommelige? Den der har Raad til at gaa uden Løn, maa i de fleste Tilfælde have et Hjem og en Moder, der kan lære dem baade Huslighed og Sparsommelighed.

Mine Pilegaard.

Tanker til Eftertanke.

II.

Foreningen til Gavn for Kvinders Haandarbejde.

Naar en æret Indsender i sidste Nr. foreslaar, at der skal oprettes et Salgssted for Haandarbejder i København, er vi i det glædelige Til-

fælde at kunne oplyse, at dette er unødvendigt. Den Forening, hvis Navn staar over disse Linier, har allerede virket for sit Formaal i 7 Aar navnlig ved at give Kvinder Adgang til at faa deres Haandarbejder afsat under gode Betingelser fra Foreningens Udsalgssted i Palaisgade 8. Enhver Kvinde fra hele Landet kan sende Haandarbejder; — selvfølgelig kun smukt udførte — hertil mod et Afdrag af 10 pCt. af Salgsprisen. Foreningen modtager ogsaa Bestillinger, hvorved den skaffer Arbejde til mange Kvinder for bedre Betaling, end de kan faa fra almindelige Forretninger. Foreningens Virksomhed og Omsætning har været i stadig Stigning, og dens sidste Aarsregnskab opviser saaledes det glædelige Resultat, at der for indsendte Arbejder er udbetalt 13,493 Kr. 33 Øre, og for Syløn for bestilte Arbejder 7,422 Kr. 03 Øre. Den søges ogsaa af flere og flere flittige, ubemidlede Kvinder, for hvem den paa forskellige Maader er en Hjælp i Kampen for Tilværelsen.

Udsalgsstedet i Palaisgade besøges af mange Turister, for hvem det ligger meget bekvemt. Udhængsskabe i de store Hoteller vækker Udlændingenes Interesse for de smukke Haandarbejder.

For yderligere at vække Interessen for sig og sin Opgave har Foreningen i Marts Maaned d. A. afholdt en Udstilling i Standards Bygning paa Kongens Nytorv, et Forsøg, som viste sig i høj Grad vellykket. Udstillingen var stærkt besøgt og Foreningen modtog talrige Bestillinger.

Udstillingen har ogsaa fra mange Sider mødt megen Anerkendelse som en værdig Repræsentation af smukt og vel udført Haandarbejde. En fremherskende Plads indtog naturligvis vort nationale Hedeboarbejde, men desuden fandtes alle mulige andre Haandarbejder; vi nævner i Flæng Kunstbroderi, strikkede, hæklede og malede Sager, og hvad der navnlig gjorde megen Lykke, hjemmenvævede Bluser med Mønstre eller Border. Meget smukt udført Linnedsyning fandtes ogsaa, og navnlig paa dette Omraade vilde det være glædeligt, om man vilde henvende sig i Palaisgade med sine Bestillinger. I det hele maa vi haabe, at Foreningen, der er begyndt under smaa og beskedne Forhold stadig maa vokse og blive til en Slags Børs for alt kvindeligt Haandarbejde, saa at dette kan blive blot nogenlunde godt betalt. (Fortsættes.)